

Ostani istinska žena u "ratničkom" modernom svijetu!

Živimo u vremenu kada zdravo za gotovo uzimamo sve što imamo. Najgore komentare na Dan žena i na feminizam nerijetko čujem upravo od žena. Žena koje su zaboravile da su teško stekle (zahvaljujući svojim prabakama, bakama i mamama), neke stvari koje danas uzimaju pod normalno. Ali ne samo to, posebno uoči Dana žena, sjetim se koliko žene nisu naučile onu najvažniju lekciju – cijeliti i voljeti same sebe iznad svega

Uoči Dana žena, stalno slušam one klišeizirane komentare – svaki dan treba biti Dan žena i svakog nas dana trebaju poštovati, voljeti, tretirati ravnopravno... Slažem se, naravno – to tako doista treba biti svake sekunde, svake minute, svih 24 sata svih dana u godini. No to ne znači da treba umanjivati značenje Dana žena i njegovu snažnu simbolički vrijednost. Meni je Dan žena oduvijek bio jako važan. Sve što imam – obrazovanje, karijeru, mogućnost odabira načina na koji ću živjeti, mogućnost odlučivanja o vlastitom tijelu, pravo glasa i da ne nabrajam dalje, sve to imam zahvaljujući generacijama žena koje to nisu imale. Generacijama koje su živjele jednim sasvim drugačijim životom i borile se za ženska prava koja će imati tek njihove kćeri, unuke, praunuke... Zbog toga ne gledam blagonaklono na relativiziranje 8. ožujka. Posebno ne na ona lakonska odmahivanja glavom i podcjenjivačko podsmjehivanje feminizmu.

Živimo u vremenu kada zdravo za gotovo uzimamo sve što imamo. Jer iako ponekad mislimo da imamo malo, zapravo imamo jako puno – toliko mogućnosti nadohvat ruke. Treba samo promijeniti perspektivu gledanja i shvatiti da sve što kao žene imamo stoji pred nama – školovanje, usavršavanje, znanja, putovanja... - sve to možemo, samo ako to poželimo. Nema tog oca, tog brata, šefa, obitelji ili bilo koga, bilo kakvog izvanjskog faktora, koji nas zapravo može odvući od onoga što smo si zacrtale. Ako smo doista same unutar sebe dovoljno odlučne da ostvarujemo svoje ciljeve. (Govorim o zapadnoj kulturi, dakako, jer znamo da ima zemalja u kojima su žene, nažalost, još jako daleko od toga... Njihove borbe još uvijek traju, a njihove su borbe i naše - jer žene su žene, sestre na cijeloj Planeti.)

Međutim, najgore komentare na Dan žena, na feminizam, na ženska prava i na bilo kakvo bavljenje ženskim pitanjima, nerijetko čujem upravo od žena. Žena koje su

zaboravile da su teško stekle (zahvaljujući svojim prabakama, bakama i mamama), neke stvari koje danas uzimaju pod normalno. Ali ne samo to, posebno uoči Dana žena, sjetim se koliko žene nisu naučile onu najvažniju lekciju – cijeniti i voljeti same sebe iznad svega. Cijeniti, voljeti i živjeti svoju žensku bit punim plućima i s ponosom. Ženstvenost i ženskost nešto je što trebamo čuvati, isticati i graditi, zalijevati i čuvati poput biljke. Sva naša snaga, odvažnost, kreativnost, nježnost, senzualnost, instinktivna priroda... - sve to proizlazi iz onoga što jesmo – žene. I zato, bez obzira na "ratnički" moderni svijet u kojem živimo, a u kojem vladaju muški principi, trebamo njegovati svoju immanentnu prirodu – ženstvenu i žensku.

S obzirom da se krećem u poslovnom svijetu, nerijetko među ženama poduzetnicama, iz dana u dan viđam žene koje su potpuno zatomile svoju prirodu i postale su žene-muškarci. U neumoljivom muškom svijetu biznisa, zaključile su da nema drugog načina nego svoje ponašanje i reakcije prilagoditi okolini i postati – "muška" verzija žene – hladna, agresivna, neempatična, katkada ohola... Na taj način negiraju sebe, ali i žene oko sebe. I nitko ih ne može kriviti – (poslovni) svijet je okrutan i iziskuje vrsne sposobnosti preživljavanja. Međutim, ženstvenost, podatnost, fleksibilnost, instinktivnost, nježnost, ležernost, empatija i blagost – sve to ne znači slabost ili neefikasnost, niti u poslu niti u životu. To nisu naše slabe strane, već naše prednosti, ono što nam je svemir poklonio kao ženskom biću kao naše glavne alate i prednosti. No time treba naučiti "rukovati", tj. podsjetiti se jer mi to znamo samo smo malo zaboravile. Dakle, kada sve to spojimo sa svojim znanjima, kreativnošću, hrabrošću i stvarateljskim momentom, tada postajemo nezaustavljive u poslu i u životu. Tada se vraćamo i onom najljepšem što kao žene imamo u sebi, a to je podržavajuća i pridržavajuća energija prema drugima – i muškarcima i ženama oko sebe.

Sve smo mi čudesna bića spremna na prekrasne i velike stvari. I muškarci i žene. Dva savršena pola koja se u idealnim uvjetima spajaju, pretapaju i sjedinjuju u uravnoteženom skladu. Ljepota je u različitosti naša dva pola. Upravo zbog toga, Dan žena je izuzetno važan – dan kada žene na globalnoj razini slave svoju ženstvenost, sve ono što su postigle, sve svoje pobjede, uspjehe i ostvarene ciljeve. To je dan kada mislimo jedne na druge, kada slavimo žene koje su bile prije nas i koje će tek doći. No kako bismo istinski bile cijenjene, snažne i ravnopravne, najprije moramo prestati same sebi biti maćehama – najljepše komplimente uvijek sačuvajte za sebe u ogledalu, ali ne na račun svog izgleda ili stila, već na račun svega onoga što jeste iznutra. Nekoliko riječi potpore samoj sebi, tako započnite i završite svaki dan, a posebno Dan žena. A ne zaboravite ni na svoje sestre, majke, prijateljice... Potpora je temelj opstanka.